

Moji drazí přátelé!

Zdravím Vás už naposledy, protože moje doba dobrovolné práce v Jihoafrické republice je u konce. Teď už jsem bezpečně doma a pomalu si na to začínám zvykat. Poslední dopis je také mojí poslední šancí trochu zavzpomínat a shrnout všechno to, co se za poslední rok stalo, co mi Afrika přinesla a jak mi změnila život.

Odjížděla jsem před rokem se smíšenými pocity. Loučení, nové prostředí, nová práce, noví lidé. Změna naprosto všeho, na co jsem byla zvyklá. Ale věděla jsem, že tady mám být a právě zde mám pracovat. Na začátku jsem měla nejrůznější představy o tom, jaké to bude a proč tu vlastně jsem. Myslela jsem si, že jako učitelka

bych měla učit děti, vstupovat jim do života a možná některým i život proměňovat. Postupně mi ale docházelo, že je to zcela naopak. Děti mě celou dobu učily, vstupovaly mi do života a můj život tak proměňovaly. Zdejší děti mě nepotřebovaly. Ale já potřebovala je. Měly tu své rodiny, učitele, přátele a život zde přes všechno těžké fungoval. Ano, lidé zde mají své specifické problémy a potřeby. Ale jejich životy mohou být stejně tak plné radosti a spokojenosti jako kdekoli jinde. I když my Evropané potřebujeme čas, abychom to pochopili. Děti nepotřebovaly mnou proměnit. To já jsem potřebovala proměnit jimi. A děti mi v tom hodně posloužily. Nemůžu hodnotit, jak moc jsem se změnila. To uvidím (a možná to uvidí spíš druzí) možná až po delším čase. Ale jsem si jistá, že se nevracím stejná.

Nevím, jestli moje služba zde byla pro někoho skutečně užitečná. Mohu v to jen doufat. A kdo z Vás je učitelem, tak mi snad rozumí. :o) Ale jistě vím, že byla užitečná pro mě. Přes všechno, co bylo těžké, náročné a vysilující, to byl obohacující čas, který mi mnoho dal. Za to všechno ale patří dík také Vám, protože jste mě podporovali, na dálku mi pomáhali, modlili se za mě a měla jsem ve Vás oporu, která mě držela.

Na závěr bych se s Vámi ráda podělila o zážitky posledního měsíce, kdy už jsme se s Anežkou začaly loučit se vším, co nám tam bylo drahé. Nejlepší způsob, jak bych Vám mohla můj poslední měsíc přiblížit, jsou nejspíš spousty fotek. Ale pokusím se vybrat aspoň některé, abyste se mohli rozloučit s JAR spolu se mnou. Další fotky najdete na této adrese:

<https://picasaweb.google.com/107165843019797569276/PosledniMesiceVAfrice?authkey=Gv1sRgCLfDramqubeBXg>

Loučení s lidmi z farnosti v Lawley, kde jsme s Anežkou pomáhaly s mládeží.

Na rozloučenou jsme obě dostaly krásné hrnečky.

Poslední oratoř

Loučení ve škole, při kterém děti připravily krásné představení s tradičními tanci a zpěvem.

A to už je náš krásný domov, jak jsme ho poprvé spatřily ještě z letadla...

